

Architectuur

Horta's Hotel Aubecq komt naar Kanal

Hotel Aubecq van Victor Horta werd in 1950 afgebroken en sindsdien ligt de gevel in een depot. Hij verhuist nu naar Kanal en zal daar geïntegreerd worden in het gebouw.

GEERT SELS

Gelukkig heeft Victor Horta het niet meer moeten meemaken. Hij overleed in 1947. Drie jaar later liet een nieuwe eigenaar zijn Hotel Aubecq afbreken. In geen tijd stond er een zielloze appartementsblok van twaalf verdiepingen in de plaats.

Hotel Aubecq is nochtans een van de grotere woningen die Horta realiseerde. Het was een stadsvilla voor Octave Aubecq, een industrieel in plaatijzer- en emailwaren. Zoals een ondernemer betaamt wou hij dat het vooruit ging: binnen het jaar wou hij dat alles klaar was.

Het werd vier jaar. Horta zuiverde zijn concept grondig uit en richtte heel het interieur in. Van een gepersonaliseerde biljarttafel tot het monogram op de tafelservetten.

De woning lag aan de Louizalaan 520. Ze had een royale voorgevel van 12 op 15 meter, en werd soepel afgerond naar de zijgevel. Van daaruit hadden de bewoners in hun woonkamer

een verrukkelijk zicht op het Terkamerenbos.

Het protest was in 1950 niet opzienbarend genoeg om de afbraak te voorkomen. Minister Auguste Buisseret stelde nog 7.500 euro ter beschikking om een gedeelte te vrijwaren. Uiteindelijk zijn de voorgevel en de knik naar de zijkant bewaard. Alles samen 650 stenen die samen 350 ton wegen.

In de loop der decennia verhuisden de stoffelijke overschotten van het Hotel Aubecq zes keer van plaats. De laatste grote beheerders waren de Federale Staat, die het bouwpakket in 2001 overdroeg aan het Brussels Gewest.

Waardige manier

De minister-president van het Brussels Gewest, Rudi Vervoort (PS), komt nu met een oplossing. 'Over de gevel wordt al zestig jaar gediscussieerd. Ik heb de architectuurstichting Civa opgedragen de overblijfselen op te nemen in haar collectie. Ze zal die op een waardige manier in de kijker plaatsen. Ze zal nadenken hoe ze die definitief kan integreren in het cultuurcomplex Kanal-Centre Pompidou.'

Bij wijze van opwarmer is er een voorhoede van zestien stenen opgesteld in de vitrine van Kanal. De gevelblokken zijn van blauwe steen en wit en roze graniet. Ze zijn geslepen en sommi-



Horta bouwde het Hotel Aubecq in de Louizalaan met zicht op het Terkamerenbos © Collectie Civa Brussel

ge hebben ornamenten. Elke gevelsteen tekende Horta in detail uit. Eerst liet hij er een kleimodel van maken, zodat hij nog retouches kon aanbrengen. Een gipsafdruk daarvan ging naar de steengroeve, waar elke steen perfect op maat gekapt werd.

De rest van het bouwpakket ligt nog in een depot in de Navestraat in Schaarbeek. Daar zijn in 2011 alle onderdelen horizontaal uitgesteld. Twee jaar geleden werd er alarm geslagen over dat depot. De hangar was in verwaarloosde staat en had gaten in het dak en de wanden. Bij een controle werden veertig krakers aangetroffen.

Inmiddels is de hangar versterkt, maar al het smeedijzer

Er zaten gaten in het depot. Al het smeedijzer is verdwenen

is verdwenen. Er zaten stukken balustrade bij, traliwerk van de vensters en een poort met spijlen. Het Gewest zoekt momenteel een ander depot. Alles naar Kanal brengen is geen optie, want dat wordt binnenkort zelf een bouwverf.

Philippe Vierin, van Noa Architecten, vindt een heropbouw van de gevel weinig relevant. 'Het is een stuk van een gebouw, bovendien uit een andere periode. We zullen er een andere vorm voor moeten bedenken, wellicht eerder museaal. Hoe lang blijft het staan? Vervangen we de elementen van tijd tot tijd? Het opent wel veel verhalen, van Horta tot over hoe we met zijn erfenis omgingen.'

Verloren lopen tussen droom en dronkenschap

Theater Als muzikant en artistieke duizendpoot Rudy Trouvé zijn volledige universum op scène zet, levert dat raadselachtig roestheater op om prettig in te verdwalen.

Screen

Rudy Trouvé, Simon Allemeersch, Het Nieuwstedelijk.
★★★★☆

Is *Screen* een theaterfilm, muzikaal langspeeltoneel of een cinematografisch 'poptreden'? Ach, wat doet het ertoe: in het universum van Rudy Trouvé zijn er geen hokjes. Het ex-lid van dEUS en de huismuzikant van theatergroep Het Nieuwstedelijk maakt naast duivelse muziekjes evengoed gebricoleerde animatievideo's en beeldende performances. Voor zijn theaterdebuut *Screen* sloeg hij de handen in elkaar met Simon Allemeersch (Lucinda Ra).

We kruipen in het hoofd van Pieter Genard, die zwalpt tussen droom en dronkenschap. Hij denkt de regie zelf in handen te hebben, maar loopt hopeloos verloren in de absurde show die het leven is. Uit het duis-

ter duikt gids Warre Borgmans op. Elfendertig typetjes speelt deze moreel dubieuze Faust, tot een Tony Corsari-persiflage toe. Borgmans is er trouwens niet live bij, maar wordt tot leven gewekt via allerlei projectievlakken, als een hologram. Je zou voor minder in de, euh, warre zijn.

Staan wél op scène: multi-instrumentalisten Mauro Pawlowski en Elko Blijweert. *Bien trouvé de s'étonner ensemble* denk je, als je ziet hoe ook zij zich uitleven in deze speeltuin voor volwassenen. Werelden lopen als in een nachtmerrie door elkaar; het verhaal maakt bokkensprongen; split screens, cameo's en scherm- in scherm-effecten zorgen voor extra

prettige verwarring.

Rationeel krijg je er geen grip op, gevoelsmatig is *Screen* een weirde, intrigerende trip met heel wat humor. Hermetisch wordt het nooit, raadselachtig is het altijd. Misschien is dit geen spek voor ieders bek, maar *Screen* biedt wel een gedurfd, radicaal vormexperiment met een volstrekt unieke verbeelding. 'Een mengeling tussen een afdaling in de hel en een bonte avond', lezen we na afloop in het programmablaadje. De nagel op de kop.

FILIP TIELENS

19-21/9 en 16-18/10 in Leuven. Ook in Hasselt, Tervuren, Genk, Oostende, Mechelen, Heusden-Zolder en Dilbeek.



Nooit hermetisch, altijd raadselachtig. © Wannes Cré